

MASAL GİBİ GEZİ: KAŞ SD'22

Editörün Notu: *Hepimizin final sınavları boyunca kurduğu bir hayaldi Kaş'a yola çıkmak. Serbest dalış ile geziye başlamak... Hem dalmak, hem de SCUBA koşturmacasından uzak bir tatil yapmak... Hepimizde yeri başka olan Kaş'22 serbest dalış gezisini, 2022 SD kursiyerlerimizden ve Kaş'ta konakladığımız otelin 206 numaralı sakinlerinden Bilge Su Erbaş, Semiha Merve Balcı ve Zeynep Naz Gürtunca, masalsi bir dille kaleme aldı. Bir araya geldikleri her an, benim de şahit olduğum büyük bir özveriyle böyle yaratıcı bir yazı ortaya çıkardıkları için Bilge, Merve ve Naz'a; onları kırmayıp bu şahane yazıya katkıda bulundukları için Busenaz, Eren, Emrullah, Deniz ve Yiğit'e editör olarak teşekkür ediyorum.*

Gökten üç elma düşmüş:

Biri 206 numaralı odaya,

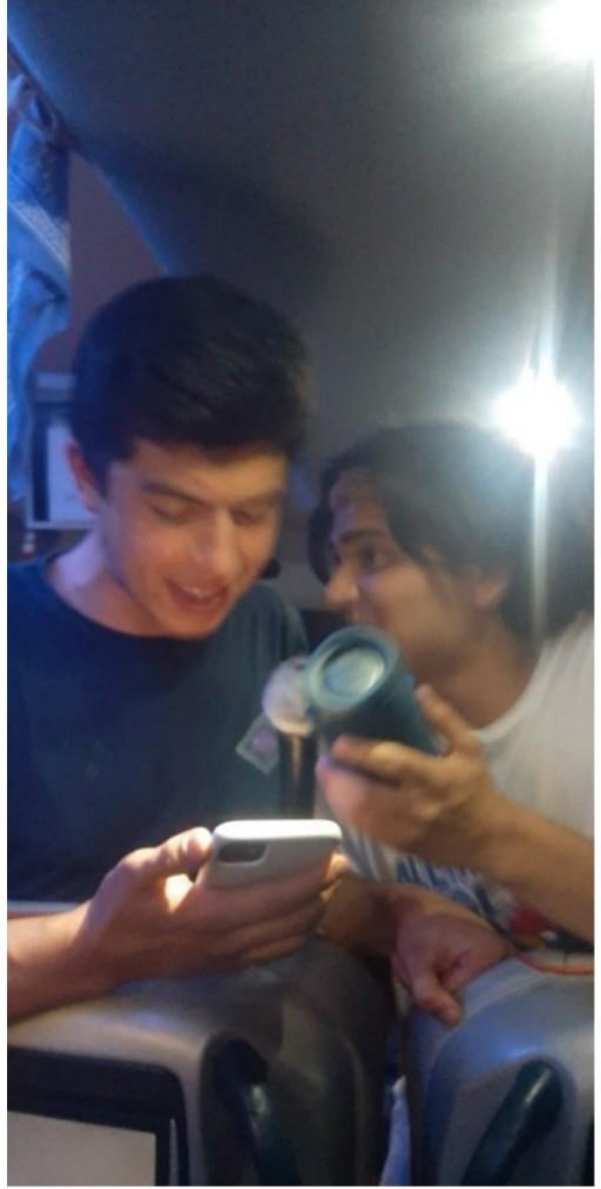
Biri dalışa gittiğimiz tekneye,

Diğeri de bu "masal"ı okuyana.

Keyifli okumalar!

Evvel zaman içinde Boğaziçi'nin en iyi kulübü olan BÜSAS'ın öğrencilerinin sınavlarla boğuştu zorlu bir okul döneminin ardından, iple çektikleri o büyük gezileri gelip çatmıştı. Uzun ve yorucu olduğu kadar keyifli de geçen bir kurs sürecinin ardından ilk serbest dalış (SD) gezileri için çok heyecanlıydılar. Türkiye'nin en güzel dalış bölgelerinden biri olan Kaş'a gideceklerini öğrenince *d e r i n* hayallere daldılar.

12 Haziran 2022; gün, gezilerin olmazsa olmazı malzoda başladı. Hızlı bir otobüs yerleştirme sürecinden sonra keyifli bir yolculuk onları bekliyordu. Yolculuktaki eğlenceli anlar Deniz'in "Fıkralar karışık çerez gibidir. Bazen sevdiklerimiz olur bazen sevmediklerimiz" cümlesinden sonra birbirinden komik(!) fıkraları anlatmasıyla başladı, yolculuğun devamı ise karaokeyle şenlendi.



Yolculuk bitmişti ve sabahın erken saatlerinde Kaş'ın mükemmel manzarasıyla karşı karşıyaydılar. Mayolar giyildi ve kahvaltıya geçildi. Masaya her şey tek tek geliyordu, 13 saattir aç olan BÜSASlılar masaya gelen her şeyi anında süpürüyordu. Rekabetli bir kahvaltının ardından BOL DEKONJESTANLI bir SD eğitime başlamalarıyla bitirmeleri bir oldu (!). Eğlenceli bir dalış günün sonunda günün yorgunluğunu Antik Tiyatro'da

attılar.



Ertesi gün ilk SDleri için içlerindeki heyecan ve hafif tedirginlikle tekneleri Dragomon ile Güvercinada Bölgesi'ne yol aldılar. Derinliklerde köpek balığı heykeli ve batık tank görmek dalışlarına renk kattı.





Günün 2. dalış bölgesine gittiklerinde deniz canlıları BÜSASlıların onları hoş karşıladığı kadar hoş karşılamadı ve deniz anası siftahı açılmıştı. İlk yardımlar o kadar iyiydi ki kimse kimsenin üstüne işemek zorunda kalmadı. Ama yine de tedbir elden bırakılmadı ve Emrullah ve Başkan Yardımcıları Ece Konak (Volkan Konak'ın yeğeni) hastaneye bir uğramadan edemediler. Turp gibilerdi. Şimdi denizanaları düşünsün!

Deniz anası saldırısına uğramayanlar ise dalışlarına kendilerini o kadar kaptırmışlardı ki gün sonunda domates olacaklarının farkına bile

varamamışlardı



Akşam olup herkes enerji depolayınca güzel dans figürlerini göstermek için kendilerini mekancıların ayarladığı No.11'e attılar ve dans pistinin tozunu attırdılar.



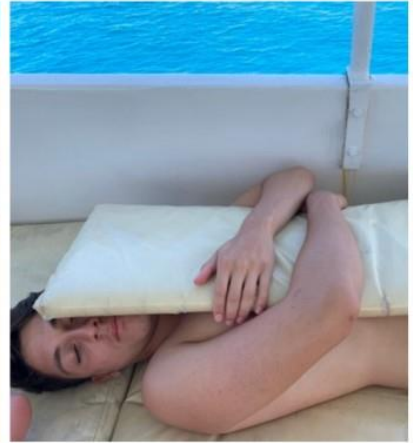
3. güne gözlerini açtıklarında yine mükemmel bir dalış bölgesine gideceklerinden emindiler. Dalıcı memeli refleksi kuvvetli olan dalıcılar birbirinden iyi rekorlara imza atarken “Kulaksızlar” ekibi şnorkeling ile güneşin ve ilk üç metrenin tadını çıkarıyordu. Neyse ki bu dalışta kulaksızlar da “baby orfoz”u görerek kendilerini avutabilmişlerdi.



“Foklar” ekibi ise çivi yaparak batabildikleri kadar suyun içine girip böyle pozlar vermekle meşgullerdi:



Bu sırada SDcilerimiz kötü bir sürprizle karşılaştı. Onlar kendilerini Kaş'ın canlılığında kaybetmişken tekne de onları kaybetmiş ve uzak diyarlara açılmıştı. Herkes o sırada SD antrenmanlarının ne kadar hayati ve önemli olduğunu anlamıştı ve bir saat (?) boyunca tekneyi bulma umuduyla yüzmeye başladılar. Tekneyi buldukları anda dalıcılar rekor kırmaktan yorgun düştükleri için tekneye çıkar çıkmaz uyuyakaldılar.



İyice dinlendikten sonra çok yetenekli mekancıların ayarladığı, geziye renk katan Red Point'te kurtlarını döktüler.



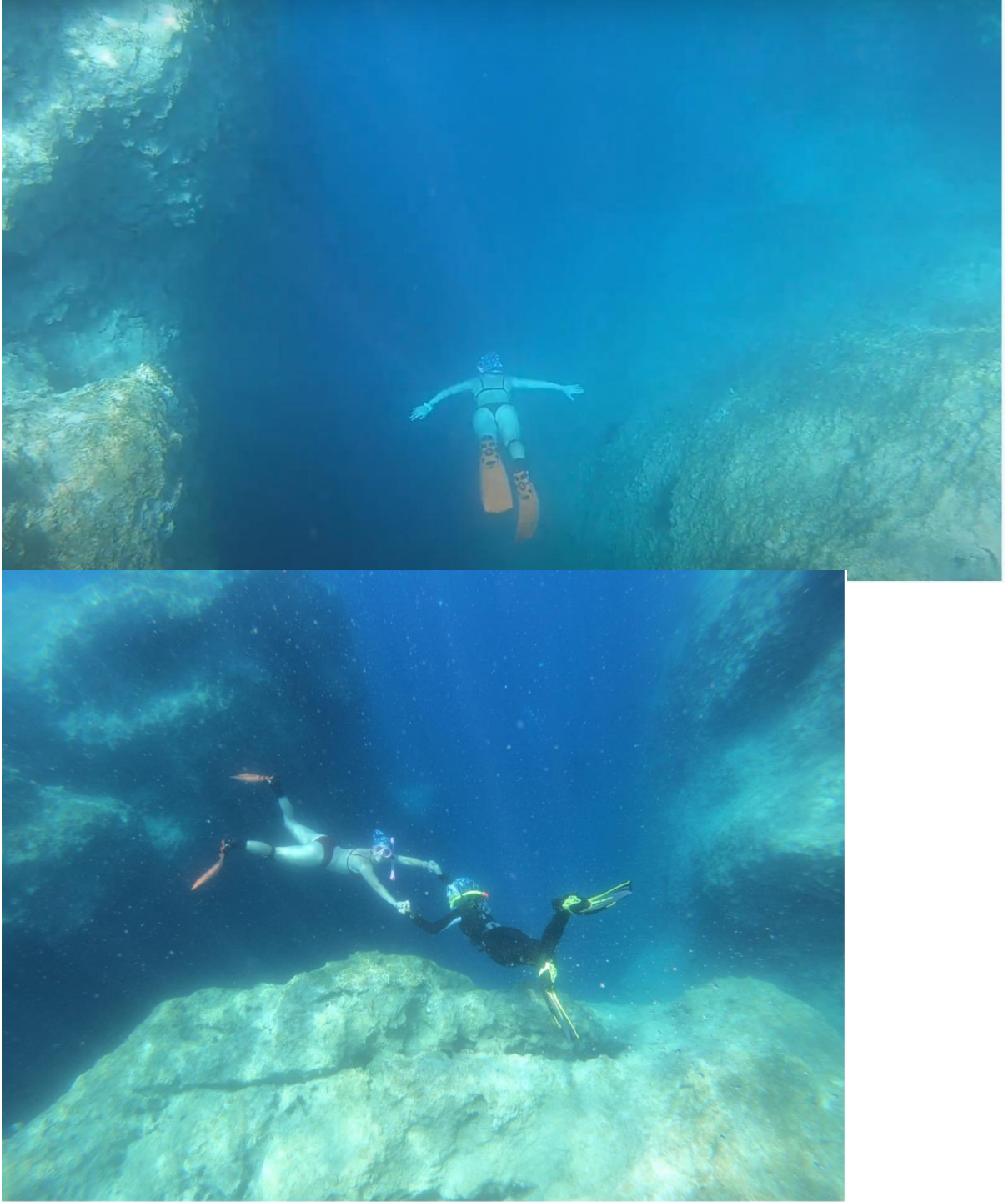
Fakat bir BÜSASlı yorulmak nedir bilmediği için hepsi kendini Küçükçakıl'ın karanlık serin sularında buldu. Tüm bu güzel gecenin sonunda bir yıldızların aklında tek bir soru vardı : YK neredeydi?



Ve ertesi gün güne üzücü bir gerçeyle uyandılar, bugün SD'nin son günüydü. Son güne yaşar bir bölge olan Kanyon'a gittiler.



Kanyon'un müthiş yeraltı güzellikleriyle büyüledikten sonra akıntıyla bu büyüden uyandılar ve yüzemediklerini fark ettiler. O sırada akıllarında bir soru belirdi. "Eğer antrenmanlar olmasaydı bu akıntıda ne yapacaklardı?" Kanyon'un yeraltı güzellikleri kadar canlılıklarıyla da büyülenip o gün birbirlerine tek bir şey söylediler. "Sen de gördün mü?" ve Tam o sırada bir ses yükseldi. "Off! Kocaman... ORFOOZZZZ!!!" Bir anda sesin geldiği yerde akıntının da verdiği hızın yardımıyla 20 kafa belirdi ve balık istifi gibi dizilip orfozu görmek için çabalamaya başladılar. Dicle mükemmel buddy olarak görevini yerine getirip uyaracakken Deniz derinlere kendini bıraktı ve o gerçeğe yüzleşti: Denizanasının son kurbanı Deniz olmuştu.



Bu geziye son güne yaraşır bir kapanış gerekiyordu ve mekancılar hünerlerini konuşturdular. B SAS'ın geleneksel SD rakısı gerçekleştirildi.



Bu rakıda herkesin yüreğini burkan bir haber verildi. Bu Berke'nin SD sorumlusu olarak bir vedasıydı. Berke'nin gözleri dolduran son konuşmasından sonra yeni SD sorumlularına “Merhaba” dediler.



Sonra, rakıdaki mükemmel eğlenceye Küçükçakıl'da devam ettiler. Soğuk sulara alışkın BÜSASlılar kapanışı yine soğuk sularda yaptılar.



Ellerindeki bez parçalarını sallayarak hepsinden tek ses yükseliyordu “FIRTINAALAAAAR ESİYOOORRR”. Tüm bu hikayenin sonunda herkesin aklında tek bir cümle geçiyordu. “Benim babaannem...”



Şimdi de masalımıza karakterlerimizin bazılarının gözünden bakma zamanı:

Busenaz Tuç: SD gezisi her anlamıyla mükemmeldi ama benim için belki de bir tık daha özeldi. Hayatım boyunca her hatırladığımda yüzümde güzel bir tebessüm bırakacak bir doğum günü oldu benim için. Her gece olduğu gibi eğlenmiştik ve bizim tüpçüler sağ olsun bana yeni yaşıma girer girmez bir ilk yaşattılar (çoğu kişi çoktan yapmıştır belki): gece hep beraber Küçükçakıl'ın buz gibi sularına bıraktık kendimizi. İlk kez gece denize girmenin heyecanı mı, çok sevdiğim insanların suda donarken bağıra bağıra doğum günü mü kutlaması mı, yoksa doyasıya eğlenmemiz mi... Hepsi çok ayrı hislerle hafızamda hep kalacak diyebilirim.



Emrullah Demirtaş: Sıradan bir dalış günü sabahtan grubumuzu kurup dalışımıza gittik bam bam daldık ama sonra doğru düzgün canlılık göremediğimiz için tekneye döndük. Sonra Berke yukarı gelip “Uçağa dalmak isteyen var mı?” diye seslendi. Ben de aldım ABC’leri atladım hemen suya. Uçağı yukardan izleyip kapısına doğru daldım çünkü içine bakmak istiyordum. Uçağın olduğu derinliğe geldiğimde kapısında iki SCUBA’cının olduğunu gördüm. 5-6 saniye bekleyebildim ve nasıl olsa tekrar gelir bakarım diye çıkmaya karar verdim. Biraz nefeslendikten sonra tekrar denemeye hazır olduğumu düşünüp birinden beni izlemesini rica ettim ve son ikiyi yapmaya başladım. Tam dalacağım an arkamdan bütün grubun “Emrullahh dalmaaa” diye bağırdığını duydum. Dönüp baktığımda üzerime tekne geldiğini gördüm ve uçağın üzerinden uzaklaşmam gerekti. Teknenin gitmesini beklerken bizim teknedekiler gitmemiz gerektiğini söylediler. Biz de yapacak bi şey yok diyip geri döndük. Çok içimde kaldı o uçağın içine bakmak. Keşke tekrar gitsek Kaş’a.



Eren Akbaş: Aslan balıklarının diyarı ve Akdeniz'in incisi olan Kaş'a BÜSAS'la gitmekten daha güzel bir şey var ise o da BÜSAS'la serbest dalış yapmaya gitmektir. Birbirinden güzel dalış bölgelerine gittiğimiz günlerden birinde tekneyi göremeyeceğimiz bir noktada keyifli keyifli dalış yaparken zamanın nasıl geçtiğini anlayamamışız. Sona kalan ekip olarak ben, "SDMert" ve Melih artık yorulduğumuz için dönme kararı aldık. Bir de ne görelim bizim tekne ortalıkta yok. İlk başta çok panikledik ama bizi bırakıp uzağa gitmeyeceklerini düşünüp bir sonraki koya yüzmeye karar verdik ve böylelikle uzun sürecek bir yüzey yüzüşüne başlamış olduk. Bu sırada kulağımıza inceden inceden gelen İbrahim Tatlıses türküleri ve makara eşliğinde bir sonraki koya ulaşabildik. Bizim için absürt bir anıydı.



Deniz Karakılıç: Kaş benim için ayrı bir dünyaydı. İstanbul'daki hayatımı tamamen geride bıraktığım bir mola gibiydi. Birkaç gün önce hayatlarımızın gündelik sorunları içinde sürüklenirken artık sadece dalışla uğraşıyoruz. Çevremizdeki herkes birden değişiyor ve gezi boyunca sadece bu insanlarla vakit geçiriyoruz. Artık düşündüğüm tek şey içip dans ederek eğlenmek ve denizin maviliğinde kaybolacağım bir sonraki dalış. Baş ağrıtıcı ders kitabını kapatıp sürükleyici bir romanın içinde kaybolmak gibi bir deneyimdi.



Yaşar Yiğit Aydın : Günün sonuna doğru güzel bir bölge bulup hem yakın dostum hem de en büyük rakibim olan Deniz arkadaşım ile beraber tamamen aşırı güvenli bir şekilde rekor denemeleri yapmaya başladık. Dalış saati takma şansını yakalamıştık ve kaçta daldığımızı öğrenebiliyorduk. Öncelikle dostum Deniz sıkı bir dalış yaptı ve çıktığında 14.8 metreye daldığını söyledi. Onu tebrik ettim ve ben de bir dalış gerçekleştirdim, çıktığımda bir de ne göreyim! Ben de 14.8 metreye dalmışım ve ilk rekorlarımızı beraber kırdığımız için çok sevinerek birbirimizi kutladık, tekneye gittiğimizde herkese aynı rekoru yaptığımızı söylemek için çok heyecanlıydık. Sonrasında çok iyi bir insan olan arkadaşım Deniz öylesine bir dalış daha yapacağını söyledi, ben de onu izliyordum. Sonra tamamen güvenilir olan dostum Deniz'in sanki öylesine bir dalış değil de biraz derine indiğini fark ettim ve izlemeye devam ettim. Sonra yüzeye çıkış yaptı ancak yüzünde hiç de güven vermeyen bir gülümsemesi vardı, bir şeylerin yanlış olduğunu o an anladım. Bana bakarak yüzüne kocaman bir gülüş yerleştirdi ve dedi ki: "14.9 metreye daldım!". Çok büyük bir ihanete uğramıştım. Dalışın son günü beraber aynı rekoru kırdığımız için çok mutluyduk ve bunu anlatmak için çok heyecanlıydık ancak canım arkadaşım Deniz beni sırtımdan bıçaklayarak yeni bir rekor kırmıştı. Sonrasında derin derin nefes alarak kendime gelmeye çalıştım ve ben de

dalacağımı söyledim. Tüm gücümü toplayarak dalışımı gerçekleştirdim ve indiğim noktada elimi yere koyduğumda saatimin 14.5 metreyi gösterdiğini gördüğümde hala çok rahattım, daha derine inmeye hazırdım ancak inebileceğim ekstra bir derinlik olmadığı için daha çok tadım katı. Yukarı ıktım, sırayla dalışlarımızı yapmaya devam ettik, biraz bölge değiştirdik ve ben sağlam bir dalış daha yapmak istediğimi söyledim. Can dostum Deniz yapmış olduğu ihanetten dolayı mahcup olmayı bırak, fazlasıyla mutluydu. Sonrasında dalışımı gerçekleştirdim ve yere dokunduğumda dalış saatim 15 metreyi gösterdi. Yukarı çıktığımda harika bir insan olan arkadaşım Deniz'in rekorumuzu kırdığında yüzünde oluşan karanlık sırtış artık benim yzmdeydi. Kulübümüz BSAS'ın tam olarak ideal ve güvenli bir şekilde koyduğu 15 metre sınışımızı bir milim bile geçmeden yeni rekoruma ulaşmıştım ve çok keyifliydim. Son olarak, suyun altında olmak bana çok fazla anlam ifade ediyor. Serbest dalış bana küçüklüğümden beri içinden çıkmak istemediğim, izlemekten bıkmadığım, her mutsuz olduğumda yanına koştuğum, mutlu anılarımın çoğuna ev sahipliği yapan, bana bu dünyada saf ve net bir şekilde en büyük huzuru veren sonsuz maviyle bütün olma imkanını veriyor.

TANRI BAKIş AÇISINA SAHİP OLANLAR:

(soldan sağa: Naz, Bilge, Merve)



Başka yazılarda görüşmek üzere BÜSASlı!!!

